

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

(„PINCZÉREK LAPJA“.)

A HAZAI SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK, KÁVÉSOK, PINCZÉREK ÉS KÁVÉHAZI SEGÉDEK ÉRDEKEIT FELKAROLÓ SZAKKÖZLÖNY.

A „Budapesti szállodások-, vendéglősök- és kocsmárosok ipartársulata“-nak, a „Budapesti pinczér-egylet“, a „Fővárosi pinczér-kör“ az „Első magyar országos pinczemesterek és pinczemunkások egylete“, a „Budapesti kávéházigéged-egylet“, a „Szatmár-németi pinczér-egylet“, a „Szekesfehérvári pinczér-egylet“, a „Szombathelyi pinczér-betegsegélyző-egylet“, a „Kolozsvári pinczér-egylet“ „Győri pinczér-egylet“, a „Révkomáromi vendéglősök és kávéosok ipartársulata“, az „Aradi pinczér-egylet“-nek, a „Szabadkai“ pinczér-egylet“-nek és az „Aradi vendéglősök és kávéosok egyesület“-nek

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár:

Egész évre frt 6.— Félévre frt 3.—
Háromnegyed évre „ 4.50 Évnegyedre „ 1.50

LAPTALAJDOSOK ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:

IHÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

IV. kerület, Duna-utca 7. szám alatt.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

Mélyen tisztelt olvasóink!

A harmadik évfolyam második felébe lépett lapunk. Büszke önérettel, s nyugodt megelégedéssel neznük vissza a befutott nehéz utra. Reklám-dobra sosem szorult lapunk. Tántoríthatatlan, kitartással lobogtattuk azon zászlót, melyre a hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéházi segédek érdekeit védjük, felkaroltuk. A „Vendéglősök Lapja“ mint hivatalos közlöny Magyarországon a mi iparágainknak uttójeje, fejlesztője, védője, szószólója volt és lesz, míg tollal képes ragadni kezünk. Eleinte kicsiny, de lelkes, erős volt a tábor, mely lapunkat támogatta úgy szellemileg, mint anyagilag. Most már örömmel mondhatjuk el kedves olvasóinknak, hogy oly szép és nagy pártoló és olvasó közönségünk van, milyennel alig díszelkedhetik szaklap.

De a mi iparágainkat felélelő, hazánknak egyetlen közlöny munkája még nem teljes. Mindig van egyengetni való. A szellemi erők működése, a terjesztés, lapunk technikai kiállítására nagy áldozatokat kívánt. Mi a nemes cél érdekében, s a nagymérvű méltánylás reményében nem kímélünk sem fáradságot, sem költséget. Lapunknak nem szabad hiányozni egyetlen szállodából, vendéglőből, kávéházból sem! Lapunk leghehű barátja az ezekben alkalmazott, m. t. szaktársaink. Mégis, sajnos nagyon sokan vannak úgy a szaktársak, mint az egyletek között olyanok, kik nem látták be nemes törekvésünket, szűkebbülön fásult közönnyel még azon esekély áldozatot sem hozzák meg az ő érdekeiket védő szaklapnak, mely pedig erkölcsi kötelességük, hazafias dolgaik között első volna. Fájdalom, vannak olyanok,

kiket tisztelettel s bizalommal keresett fel lapunk, s mégis hallgatással mellőzték. Más országokban melegebb a pártolás az ily irányú közlönyök iránt, s bár külföldön egy-egy nemzetnek több ily lapja van, de azért mind tisztességesen megél, s azok, kiknek érdekében iratik s munkálkodik tömegesen pártolják, hívek hozzá.

Mi hisszük, hogy ez új felévben nem leend egyetlen szaktársunk sem, kinek köréből, óriási áldozatba kerülő lapunk hiányoznak.

Midőn tehát ez új felévben bizalommal fordulunk önékhöz igen tisztelt szaktársak meleg pártolásért, s szíves támogatásért, igérjük mi is, hogy mindent meg fogunk önzetlenül tenni érdekében, újabb jeles szellemi erőket csoportosítunk lapunk köré, kik szakavatott tollal érdekes és tanulságos cikkeket fognak írni iparágaink érdekében. Szemünk előtt fog lebegni ezután is a hazafias cél: a magyarosodás, nemzeti szellem, a germanismusnak kiküszöbölése.

Lapunk külső esinje érdekében is minden lehetőet megteszünk, s ha a szükség, tárgyhalmaz kívánja, mellékletet is hozunk. Így azután, kölesönös támogatással, egyetértve haladni fogunk, s elérjük azon célokat, melyekért lapunk született, küzd.

Az előfetes lapunk homlokán olvasható. Kérjük úgy a szaktársakat, mint az egyleteket, hogy lapunkat hatáskörükben terjeszténi, előfizetőket gyűjteni szíveskedjenek. Mutatványszámokkal készséggel szolgál a kiadó-hivatal. Elytársi üdvözléssel

A „Vendéglősök Lapja“ szerkesztősége és kiadó-hivatala.

Visszhangoztassuk!

Igen, visszhangoztassuk mind azt, a mi jó és üdvös a vendéglősök és kávéosok iparát és azt gyakorlókat érdekeit tekintve. Visszhangoztassuk a budapesti vendéglősök, szállodások ipartársulatának ama nagy horderejű határozatát, mely szerint kívánja az ipartörvényneveléssel összhangzóan és a korszellemtől áthatva a m. kir. kormánytól azt, hogy ipartestülete hatáskörrel bírasson neki megendtessek, mert bár a még nem rendezett regalék miatt kivételes állapotban az idevágó iparágak fentartatnak, mégis azon főkből, mert ki tudja, hogy mikor fognak ezek véglegesen rendeztetni — és mert a korszellem megkívánja a magáét — szóval az árral tisztunk kell — nem lehet, hogy a budapesti vendéglősök ipartársulata óhajtsái és velünk együtt a mieink teljesebbé ne menjenek.

És visszhangoztassuk az „egyesült erőt“ a „magyar országos vendéglősök és kávéosok szövetségét“ hogy ne legyen oka senkinek mondanai azt, hogy a nagyszerű szavak az arany száju azt. János éghez szóló, a „Vendéglősök Lapja“-ban hangoztatott lelkes szavak: „egyesült erővel, munkára fel! most vagy soha: A patakókból folyó, folyókból tenger lesz“ visszhangra nem találunk és azok értékét megérteni, felfogni nem tudjuk. És mutassuk meg különösen mi vidékiek — vagyis kik nem vagyunk a főváros állandó lakói — és nem is részesülünk mindennap szerenese istennéje adott örmeiben, hogy mi is is élünk, hogy társulatainkat nem azért alkottuk, hogy tespedjenek, hogy a halhatatlan névvel egyedül összhangzásban álló folytonos tevékenység és jóllét körüli működést megszűntessük!

Visszhangoztassuk még többek közt azon ipartársulatok, ipar- és kereskedelmi kamarák, borászati congressusok kinyilatkoztatásait, melyeknél fogva tagadni joga van a magyar közönségnek általában, de különösen a bormesztőknek hogy hamis vagy hamisított borok léteznek Magyarhonban, mert azok a kik azt hangoztatják, hogy hamis vagy hamisított boraink vannak, bár azt nem állítják, hogy egészére rossz hatásúak, a százzorta rosszabb, a pálinka és ehez hasonló szesz italok mérges torkába hajtják polgártársaink nagy részét, —

ezenfelül az eddig mindég híres magyar borok iránti bizalmat esőkentek, nagy kárt okozván egyeseknek és az összes magyar államnak. De visszhangoztassuk a honunkbani üdvös intézmények egyikét a k. postatakarékpénztárakat mint a polgárok anyagi ereje gyűjtésének izmos rugóját, mely szegényt úgy mint gazdagot felemel — emléjével ápol — a szűkséget, mely sokszor törvényt ront, körünkből eltávolít, utódaink szívébe az elmaradhatlanul szükséges jó gazdálkodást belé oltja és több közhasznú vállalatok felkarolására mint arra képesítettek, buzdít. Ne felejtkezzünk el a kisedek menedékhelyeik — óvodák — szegény ügyefogyottak és árvákról, nem az ő hibájuk, hogy szerencsétlenek, hogy balsors elérte őket, — miért is visszhangoztassuk azok istenáldásos tetteik és buzgalmukat, kik e téren is előmozdítani sietnek mindent a mi közhasznú vállalatnak mondható, ó mert, vannak nekünk is szegényeink és árváink, kiknek menedékhelyekre szűkségök van. Visszhangoztassuk a kibékülést minden irányban, mert egyetértés, összetartásra szükség van a jelenben s különösen a jövőben is, nehogy vad párdüh és viszálykodás háborúja idő előtt tépje ki és összemorzsolja nemes fajunk alapgyökereit; puskaportnyok, lavinák, dinamitok romboló tűzere soha szükségünk ne legyen, a szűkségben levők őszintesége legyen áldást hozó fegyver kezökben, boszút ne ösmerjünk! Visszhangunkba foglalni el ne mulasszunk az ipart általjában és annak egyes ágait bölcsességek és tapasztalások szülte befolyásokkal terjesztők felvirágoztatók neveit mindazoknak, kik bár mely tekintetben az általuk felkarolt közügyek, jótékony intézmények körül szerzett érdemeikért tiszteletre méltók. Nem hiába legnagyobb hatást gyakorlókként ösmertetek a dicső természet alkotta Tihany és más regényes hegyes vidékek visszhangjai, ezeket felkeresni a kimeríthetetlen bőségű nagy természet kincseiben gyönyörködni legyen néha alkalmunk a mikor egyuttal pihenni vagyunk sok fáradozásaink után oly helyeket felkeresendők, melyek jó családjaink, barátaink vagy csak magunk jó voltáért élvezni kötelesség, vagy sokszor keserű kényszerűség és azért visszhangoztassuk mind azon jól választott eszközöket, melyek segídsé-

gével a visszhangok királya, a nagy természet játéka, titkai, vizesései, barlangai, tiszta kémmeyei szemei és az azokban ragyogó valódi csillagaiban különösen a mostani, vagy jövő vagy minden nyáron legalább egy rövidke kis ideig gyönyörködhesünk. Mi vagyis én és velem bizonyosan igen sokan jelenleg különösen azoknak, kik a „Vendéglősök Lapja“ közhasznú vállalatát és vendéglősök-, kávések- és ezekkel rokon iparágakat a legerélyesebben védik, oltalmazzák és istápolják azáltal a közjót szolgálván — azon visszhanggal szolgálunk, miszerint szívünk mélyéből óhajtjuk boldogságukat!

Boor József.

Alapítsunk nyugdíjintézetet.

Minden pályának meg vannak a tövisai és rózsái, sok pályán panaszkodnak, hogy háladatlan, a fáradságnak alig van gyümölese, a munkát csak a szerencse koronázhatja meg. Eddig a néptanítókat jaidultak fel rögös pályájuk háladatlan volta miatt, s a társadalom, az emberiség meghallotta panaszkodásukat, a kormány szintén segílyt nyújtott, s most, ha a munka, öregség, az emberiség oktatására szentelt évtizedek megtörik a néptanítókat, van alap, miből támogatattanak, van nyugdíj, melyet az egyházaktól, fenntartó testületektől kaptak. Csak mi szállodások, vendéglősök, kávések és kávéházi segédek, vagyunk rögös pályánkon elhagyatva, csak mi állunk árván, mi, kik a szerencsére, rizikóra bizzuk sorsunkat. Mi, kik az emberiség kényelmét, élvágját éjjelt nappallá téve-mozdítjuk elő, kiket a nehéz gondok, álmatlanság, odaadó bizalom korán megtör, minekünk ninesen egy tőkénk, melyből az elaggott pályatársakat, elhagyott családjaikat istápoljuk. Nekünk nem ad a nagy közönség, — ha az öregség által megtörve, lankadtunk, — oly segílyt, mely létünket biztosítaná, reánk nem gondol enyhítés céljából a kormány. — Azt kell tartanunk, mit a közmondás:

„Segíts magadon, s az Isten is megsegít!“

Az emberekbe fektetett vékony reménység ne áltasson tovább. Temünk kell, buzgó összetartással, s minél előbb, mert már eddig is számosan vannak ügytársaink, kik pályáink vala-

melyik ágának évtizedeken át odaadó buzgalmal szolgáltak, de szorgalmuknak amnyi eredménye sem volt, hogy aggságukban, tehetetlen napjaikkban összegyűjtögetett vagyonukból élhethetnének.

Egyletünk buzgó alelnöke: Walter Ferencz régebben kimondta egy gyűlésen azt, hogy a hazai szállodások, vendéglősök, kávések és kávéházi segédek tömörüljenek egygyűvé, tartsanak össze azon nemes, égetően életbe léptetendő, megvalósítandó eszme mellett, mely a nyugdíjintézmény felállításából áll.

Felesleges szaktársainknak bővebben fejtegetni a nyugdíjintézmény szükséges voltát. Tudjuk mi azt, midőn a megpendített eszme mellett szót emelünk, létesítésén fáradozunk, hogy egy ember sem lesz ügytársaink között, ki helyteleniténé, szűkmarku kishitűséggel a saját jóvoltáért megvalósítandó, szép czélt.

Nem kell ehhez nagy áldozat. Minél többen állnak, saját érdekükben a nyugdíjintézmény életbeléptetése körül buzgólkodók közé, annál hamarabb idő alatt, annál csekélyebb pénzájúlékkal segíthetünk magunkon, megmentve a nyomortól, éhségtől, keserves nélkülözésektől előregedett, tehetetlenné vált szaktársainkat.

Midőn már nemcsak az értelmi pályákon, hanem az iparosok mindenikénél feltaláljuk a segílyt, nyugdíjintézményt, kell, hogy mi sem maradjunk hátrább, erkölcsi kötelességünk megfeszített erővel, kitartó buzgalmmal, minden hideg közönyt félre téve, megalakítani mielőbb a „Szállodások, vendéglősök, koremsárosok országos nyugdíjintézetét.“ Tömörüljünk össze mielőbb, hányjuk meg a módozatokat, készítsük meg alapszabályainkat, rakjuk össze filléreinket, s fáradozmainknak siker lesz a vége, a szent czél, melyért küzdünk, elérve leendő.

Mi megtettük kötelességszerű, lelkes felkiáltásunkat ez ügyben is, s bizton hisszük és reméljük, hogy viszhangra fog találni minden ügytársunknak, jóért, nemes eszmékért dobogó szívében.

Adja Isten, hogy úgy legyen. Csak kitartás! Fel a munkára!

A „VENDEGLŐSÖK LAPJA“ tárczája.

A férfiak veszedelme.

Egész forradalom ütött ki a kátyui fiatal-ság között azon kedves hír hallatára, hogy a helybeli önkéntes tűzoltó-egyesület a farsang folyamán bált szándékozik rendezni az „Arany ökör“ szépen földszítendő termeiben. A betegket hajhászó Pulzus Elek, az egyleti orvos, mindenfelé izgatott a bál megvalósíthatása czéljából; sőt még az izr. anyakönyvvezető is, — ki állását nem rég foglalta el, — be akarta e tánczestélyen mutatni élete párját, az ő liebe Rózáját, ki menyasszonyi ruháját fogja átalakított állapotban megismertetni azokkal, kik a zsinagógában, az esküvő alkalmával benne nem gyönyörködhettek.

A kövér gyógyszerész-segéd a nemes czél érdekében kezét fogott a kátyui kereskedő-legényekkel, kiket rendesen lenézett, rangján alólinak tartott, s karöltve az adóhivatal alkalmazottjaival, elmentek cigányt hallgatni és bírálni, sőt Rác M. Marci primással (ki erősen hangsúlyozta mindig Rác Palival való rokonságát), meg is egyeztek negyven forintba, melyért Dáviaként végig elhegedüli a bált. Hja! Alább nem teheti, mert most minden városrész legény-sége, minden mesterség alkalmazottjai báloznak, de hát tekintve, hogy a tűzoltó bálon nem

forog veszélyben a bögő, hegedű, czinbalom, a fekete művészek feje és háta, gyári áron alul vesztegetik a nótákat.

— Már csak kérem, ném engethetem, hogy a fülsiketítő ellenségeink, a trombitások játszanak a nagyságos tekintetés urának.

Tehát a magyar bandára ki volt mondva a „vető“. Az egyleti elnök ur: K o p a s z M á t y á s, elemi iskolai igazgató és „tornatanár“ is, ez idő alatt mosolyogva, gyengéd jóakarattal rángatta meg nagyreményű tanítványainak haját és füleit, és a nebulók öröme, vagy nem tartotta be a tanórát, vagy vigyázóra bizta a tudományok bajnokait. Az utczán csak a bálról folyt mindenfelé a beszéd, a nők csak erről suttogtak, a leányok csupán kosarak adásáról. Hódításukról, fényes öltözékekről álmodoztak. Még a disz-elnök, a polgármester ur is leereszkedőleg beszélt a rendező-bizottsággal, a tüzeknél soha meg nem jelent egyesületi ellenőr: Segesvári Pinkász, rőföskereskedő ur is megelégedetten dörzsölte kezét, s lelkesedéssel szolgálta ki a tűzoltó bábra menendő nőket.

— Ez a legujabb divat, k'ém á'ssan! Éppen ez a „reszli“ maradt, a többi elkapkodták. Éppen ebből vettnám az elnök ur lánya, pénztárnok ur felesége is. S gyorsan méterezte le a három éve divatból kiment, selyem, atlasz, bípuet és „cziez“-eket. A „Kátyui trombita“ érdemdus szerkesztője vezércikkben, tárczában

és hírben igyekezett a bál sikerülését és fényét emelni; sőt még azt az érdekes hírt is közölte a hírszegénységben snyilódó lapjában, hogy még a fővárosból is lerándulnak a táncosok e nagy napra. Ezen csak kátyui hölgyek örülnek tapasztalásból tudva a kátyui fiatal-ság ama gyengéit, hogy hamar kifáradva, kitartással nem bírván, a mellékszobákban, boros palaczkok és harmincz-két levelű biblia forgatása közt mellőzik elég udvariatlanul a petrezselyemtől irtózó nőket.

— Nem lesz tehát petrezselyemáruulás! Adhatnak hölgyeink kosarat bőven! — biztatta Olló Bendegúz újságcsináló lapjában a kátyui fehér népet. Kilátásba helyeztetett, hogy az egyesület buzgó pártfogója és diszelnöke, az országgyűlési képviselő úr ő nagysága, neje, s hirneves „író-társak“ által környezve, szinte emelni fogja megjelenésével bálunk fényét.

— Ki fog lenni a bálkirálynő? Ez volt a kérdések kérdése, mely minden nőt érdekelt egyaránt. Minden hölgy hiúságból saját magát látta bevonulni a tánczestély terméibe. Szinte látta, mint kapkodnak a rendezők, mint merednek ki a szemek a bámulattól, mint sóvárogznak kezeért: „csak egy fordulóra“ a férfiak, mely hódításokat fog tenni, mely csak főkötővel kell, hogy végződjék.

Pedig bálkirálynő csak egy lehetett a sok ábrándozó jelölt között, kik mindnyájan szépek, hódítók voltak. Ez pedig nem volna más, mint

Hazafias jótékonyág.

A budapesti „Magyar ifjak asztaltársasága“ két heti fennállása óta 20 frtot szavazott meg az Erdélyi részeken a szász egyházi hatóságtól külön vált magyar ajkú ágostai vallástétel követő evangyeli protestánsok iskoláinak és templomainak segélyezésére. Az asztaltársaság 10 tagu küldöttséget küldött a fővárosi evang. egyházak főespereséhez Nt. Bachát Dániel úrhoz, hogy ezen csekély adományt a brassói ev. gyámintézethez átküldeni kegyeskodják. A küldöttséget lapunk szerkesztője I há sz György vezette s a kiküldetésben Mohácsy Lajos elnök, Komáromy Jenő pénztáros, Lip tá k Gyula István tanár, az „Uj magyar gyorsíró“ szerkesztője, A s c h e r József kalapgyáros, Ré ty József, Ré ty Menotti, Gl ó s z Dezső, Ozoray Árpád és Bunkó Gyula urak vettek részt, kik f. év július 23-án tisztelegtek Nt. Bachát Dániel főesperes úrnál. A küldöttség tagjai mindannyian nemzeti színű jelvényt viseltek, kiket a hazafias érzelmű főpap a legbarátságosabban fogadott.

A segélyösszeg ünnepélyes átadása.

A tiz főből álló kis csapat, mely a megszavazott összeget nagytiszteletű Bachát Dániel ev. főesperes úr kezeihez szolgáltatva, f. é. július 23-án délután 6 órakor érkezett meg nevezett főesperes úrhoz, ki a tagokat szíves fogadtatással tisztelve meg.

Az első szónok I há sz György, az asztaltársaság jegyzője volt s a következő beszédet tartotta:

Nagytiszteletű főesperes úr!

A Sándor-utcai Boros-féle vendéglőben székelő ifjúsági magyar asztaltársaság rövid fennállása óta csekély vagyonának egy részét, 20 frtot adományozott lelkesen az erdélyi részeken a szász egyházi hatóságoktól külön vált magyar ajkú evang. protestáns iskolák fölsegélyezésére, gyámolítására.

Azön tiszteletteljes kéréssel vagyunk bátrak fölkeresni Nt. főesperes urat, legyen kegyes csekély adományunkat az esperesség útján továbbítani és nyelvünkhez ragaszkodó édes testvéreinket buzdítani, hogy minden alkalommal kötelessé-

a polgármester úr imádásra méltó, gyönyörű leánya: Sárkány Mariska.

Sokan áhihozték Mariska kezéért s azon mellékes, néhány ezer frt. hozományért, mely enyhítő körülményül volt felróható nagyzó, elkenyveztetett volta mellett. Kire csak a lódkortné merészkedett kimondani egy uzsonna alkalmával, hogy nem egészen művelt, se nevelő intézetbe, se ipariskolába nem járt, s hogy nevelőnöje megszökött. mellőle. No, de Mariska nem sokat adott az irigy, rossz világ fulánk nyelveire.

— Hogy fogja a sárga, kaján irigység tojássárgává tenni a többi nők arcát mikor párisi divatu bál ruhában, méltóságát fogok végig haladni a fényezett padlón. Csak az a Károly eljönne okvetlen! — sóhajtott fel Mariska, keblére rejtve egy kis rózsaszínű levélkét. Azt írja, hogy eltökélt szándéka megjeleni a kátyui tűzoltók bálján. En nem tudom, milyen furcsa is ez a sors! Eppen azon nap kell a fővárosban dolgának lenni, mikor itt volna helye. Ha szeret, el kell jönnie. Oh, én nem kételkedem szerelmében. Annyi eskü, ígéret, fogadás, áradozás után nem esalhat meg. No, de jó is az a Sebaj Pali, legalább sakkban tartom az én Károlykámat. Nem is értem, hogy veszthette el úgy utánam fejét az a végrehajtó, mikor észrevehette, hogy csak játék az, mit vele üzők. Ha neki nincs szive, mikor árverez,

günknek tartjuk, hogy őket gyámolítsuk és támogatassuk. Egyszersmind leszek bátor az asztaltársaság átíratát felolvasni mely a következő:

Az erdélyi evang. magyar gyámolító intézetnek. Főtisztelendő Moór Gyula ág. hitv. evang. magyar lelkész úr kezeihez
Brassóban.

Az erdélyi ágostai hitvallású evangélikus magyar testvérek sanyarú sorsa tudomásunkra hozatván, alig egy hóval ez előtt, emberbaráti nemzeti czélok támogatására alakult asztaltársaságunk e hó 17-én tartott értekezletén egyik társunk indítványa következtében perselyünköl 20 frtot határozotunk erdélyi testvéreink segélyezésére fordítani.

Midőn ezen csekély, de szívből eredő adományt átteszszük a t. gyámolító intézetbe, arra kérjük erdélyi testvéreinket: ne az adomány csekélységét tekintsek, hanem a szeretet nagyságát, melylyel azt nyújtjuk, azt kívánva a mindenbatótól, hogy a nemzet minden fiának oltsa szívébe ezt a szeretetet s aztán minél hathatósabb támogatásban részesítsék erdélyi testvéreinket.

A szeretet hatalma által majdan fölépülendő szentegyházak pedig hirdessék majd büszkén, hogy a magyar nem hagyja el testvéreit sanyarúságukban.

Az ég áldása legyen testvéreinken!

Budapest 1886. július 23.

Erre Komáromi Jenő az asztaltársaság pénztárnoka az összeget a következő szavak kíséretében nyújtotta át:

Nagytiszteletű főesperes úr!

Egész tisztelettel szerencsém van az ifjúsági magyar asztaltársaság nevében ezen csekély összeget átadni azon kéréssel: méltóztassék tudomásul venni, hogy nemcsak csekély fillére-

inket hoztuk ide, de még mást is, azt a meleg rokonszenvet és szeretetet azok iránt, kik bár elnyomva, de nem engedve mégis kivitták azt, hogy iskoláikban és templomaikban hirdetik, megőrzik legdrágább kincsüket a magyar nyelvet! Sziveskedjék az összeget átvenni.

Mire Bachát Dániel főesperes úr, az elhangzott egyszerű, de a szív melegétől áthatott beszédekre, a következő, meghatottságtól reszkető, mélyen átgondolt és tartalmas köszönetnyilvánító beszédet tartotta:

Igen tisztelt Uraim!

Fogadják mindenekelőtt hálás köszönetemet szíves megjelenésükért én nálam és azon bizalmukért, melyet bennem hivatalos állásomnál fogva helyezni méltóztattak. Fogadják továbbá hálás köszönetemet azon érzelmeikért, azon melegen érző testvéri, a távolban is szerető magyar szív meleg érzelmeiért, melyet im tettel bizonyítani kegyesek valának.

Uraim! En nem ismerem a tisztelt magyar társaságot, mely gondolom Boros t. barátunknál gyűlik össze időnkint, hanem úgy hiszem, hogy ezen társulat hitfelekezet nélküli és hitfelekezeti különbség nélkül gyűlt össze és ezen hitfelekezeti különbség nélkül szavazta meg — nem tekintve a hitfelekezeti szűkkeblőséget — a szászok közt lakó magyar ajkú testvéreinek ezen segélyt. En nem tekintem a segélynek csekélyebb vagy nagyobb összegét mert ez nem adja meg neki az értéket, hanem tekintem azon jó indulatot, azon meleg rokonszenvet, azon igazi magyar testvéri szeretetet, mely ezen jótéteményben nyilvánul! (Éljenzés.) Mert nem élünk most azon korban, hol a vallási meggyőződés vagy pedig a hitfelekezet miatt egyik a másikat talán üldöznék, hanem igenis azon korban vagyunk, hol Magyarországon oda kell törekednünk, hogy azon gyönyörű magyar nyelv, mely hazánk diplomatiái nyelve, az állam nyelve, mely képes volt az utóbbi időben és évtizedek alatt nemcsak az irodalomban oly nagy tért hódítani magának, hanem egyszersmind otthonná lett a palotákban, sőt a királyi udvarnál is. (Hosszas éljenzés.) Hogy ezen magyar nyelv dicsőségre emelkedjék, terjesztessék, ezt úgy érhetjük el leginkább, hogy ha mi egymást ily formán fogjuk szeretni, ha mi a testvériségnek, a ro-

utak sok vonalain lehetetlen a közlekedés. De mégis! Hátha elhárítják az akadályokat. Itt tenni kell, még pedig gyorsan!

Sebaj Pál íróasztalához ült, s egy levelet fogalmazott, mely hangzott következőképen:

„Kedves Sándorkám! Te jóakaróm voltál mindig. Szívem, s főleg huszezer forint elnyerése forog kérdésben. A polgármester lányát: Mariskát feleségül óhajtom venni, de mint látom, fejét elcsavarta Váry Ákos, foktői földbirtokos, ki most az „Auróra“ szállodában van bezállva. Tartóztasd vissza, hogy a szombaton tartandó tűzoltó-bálra el ne jöjjön Kátyura. Te furfangos, találékony eszű, humoros kedélyű vagy. Bizom ügyességemben. Ha Mariskát elveszem, rólad nem feledkezem meg. Szerető barátod: Károly.

Mikor levelét ajánlva feladta a postán, nyugodtan, megelégedéssel ment az „Arany ökör“ ivószobájába, hol a tűzoltó-egylet bálrendezőse, vidám poharazás mellett beszélgetett a szombati táncestélyről.

— Egy jó táncossal több lesz! — szólt a bálbizottság elnökéhez. Mint hallom a foktői intelligencia is itt lesz, de a mi fő: Váry Károly is! — szólt szemhunyoritással, elfojtott nevetéssel Sebaj Pál. Már én aligha vehetek részt a bálon, mert jobb lábam még most is dagadt, fáj.

(Folyt. köv.)

konszenzvennek ilyen szép jelét képesek leszünk felmutatni.

Még egyszer fogadják köszönetemet bizalmukért az én csekély személyem iránt, de kivált azon buzgalomért, melylyel az én szeretett testvéreimet, mert magyarok, segíeyezni méltóztattak, fogadják még egyszer egyenkint és mindnyájan, az Uristen áldása kísérje a társaságot és segíeyezze, hogy jövőre még fényesebb eredményt legyenek képesek felmutatni. (Hosszas eljenzés.)

Végül a főesperes úr ismételve köszönetet mondott a szőlőknek és a társaság bucsut véve az érdemes főpaptól, kit az elnök körünkben leendő szíves megjelenésre kért fel, a hazafias áldozatkészség e szép tanujelét ott hagyva, távozott.

Különfélék.

Jegyzőkönyv. Felvételatt Aradon 1886. évi július hó 15-én d. e. 9 órakor az **aradi pinczér-betegsegélyző- és temetkezési-egylet** helyiségében a rendes havi választmányi gyűlés alkalmával. Jelen voltak: Novotny Lajos elnök, Michl József alelnök, Homolay Bertalan titkár, Deutsch Károly pénztárnok, Kormos Adolf ellenőr. László Antal, Szabó István, Kmettykó Lajos, Húzó István és Lübek Hermann választmányi tagok. Elnök a gyűlést megnyitván, mindenekelőtt a mult havi közgyűlési jegyzőkönyvet átolvastatni s Kmettykó Lajos, László Antal és Szabó István egyleti választmányi tag urakkal hitelesíteni rendeli. Felolvastatott és hitelesített. — Előterjesztetik az 1886. évi július havi pénztári álladék, mely 100 frt 33 kr. bevétel és 70 frt 33 kr. kiadás előfordult, s így mutatkozik 1886. évi augusztus hóra 30 frt. pénztári készlet. — A számlák figyelmes átvizsgálása s azoknak rendben találása után, számlatevőnek a felmentvény megadatott. Titkár jelentése, hogy az ujonnan átdolgozott alapszabályok 3. példányával elkészült. Tudomásul vétetett s elhatároztatott, hogy ezen alapszabályok 3 példányát átirat kíséretében a polgármester úr ó nagyságának továbbí elbánás végett átadassék és ennek eszközlésével Homolay Bertalan titkár

úr vezetése ott, Deutsch Károly pénztárnok és Kormos Adolf ellenőr urak küldettek ki. — Több választmányi tag felszólítása, miszerint Sz. P. egyleti tag az egylethől kizarassék. Eme ügy alapos megvizsgálása s megvitatása után elhatároztatott, hogy Sz. P. az egylet tagjai közül töröltessék s kizarassék és erről nevezett írásbelileg értesítessék, megbiztatván a titkár, eme határozatot az elnökség s a választmány nevében jogérvényesen aláírni. — Kmft. Kiadta: Homolay, titkár.

Az aradi pinczér betegsegélyző- és temetkezési-egylet a következő levéllel kereste fel lapunk szerkesztőjét, melynek kapcsában a bent érintett küldöttségi tagokkal f. év július 5-ikén nyujtottak át Gundel János, Kammer Ernő és Schopper Ferencz uraknak, a diszokmányokat. T. Ihász György urnak a „Vendéglősök Lapja“ szerkesztőjének Budapesten. A magyarosodás érdekében szerzett kiváló érdemeik elismerésül Gundel János, Kammer Ernő és Schopper Ferencz urak, az aradi pinczér-betegsegélyző- és temetkezési-egylet folyó évi június 21-én tartott rendkívüli közgyűlése által nagy lelkesedéssel az aradi egylet disztagjaivá választattak meg. A midőn az erre vonatkozó diszokmányokat ide hajlitta tekintetes uraságodnak megküldjük, egyszersmind azon kéréssel fordulunk uraságodhoz, méltóztassék egyletünk nevében Sztanoj Miklós és Langer Vilmos urakat mint egyletünk régi tagjait megkeresni, szívesek lennének tekintetes uraságod vezetése mellett és egyetemben a kintünetteknek ez okmányokat kézbesíteni s minket ez eljárásról értesíteni. — A midőn még szíves fáradozásáért egyelőre az egylet nevében köszönetet mondunk, arra kérjük Uraságodat, legyen szíves a köszönetet Sztanoj Miklós és Langer Vilmos uraknak is kifejezni. — Aradon 1886. június hó 25-én Novotny Lajos elnök, Homolay titkár.

Hymen. Diwald József a budai sósfürdő főpinczérje eljegyezte főnöknőjét Aichenauser Ferenczné urnőt. Isten áldása legyen a kötendő frigen!

Nagyváradon Kornhäser Jakab derék kávéháztulajdonos a Bucsan yi-féle szállodát vette át. Sok szerencsét!

Az alsó telekesi közbirtokosság tulajdonát képező regalé jog f. év augusztus 16-ikán Szuhogyon nyilvános árverés mellett 1887. január 1-től 3 évre hasznobérbe adatik. Értekezhetni Szuhogyon S o m o g y i László közb. megbizottnál.

Bolyok község közbirtokosságának tulajdonát képező italmérsi és husvátatási jog f. hó 18-ikán 3 évre 750 frt évenként fizetendő kikiáltási árban hasznobérbe adatik. Bánatpénz 100 frt.

A szent-lőrinczi uradalomhoz tartozó királyi kisebb hasznobételek u. m. a Baranya-szt.-lőrinczi vendéglő és kis kocsmá, a Nagy Vátyi kocsmá, a Somogy Istváni vendéglő és vásárjog minden javadalmaikkal és terheikkal f. év szept. 28-ikán a szt.-lőrinczi főbérnökségnél 1887. január 1-től számítandó 3 évre bérbe adatik.

Egri vörös bor. 100 hectoliter kitünő saját termésű vörös, siller és fehér risling borok kaphatók Simonyi Károly ügyvédnél Egerben.

Elismerést a szorgalomnak! E hó folyamán az Arad város tulajdonát képező bérházban levő igen szép és gyönyörű fekvésű Tóth János-féle söresarokot, ennek huzamos időn át, szorgalma és előzékeny modoráról ismert főpinczére Kmettykó János és testvére Lajos vette át volt főnökétől. Már ezen rövid idő alatt is kitünő jelét adták a „Kmettykó testvérek“ ezen röggös pályán tapasztalatok alapján szerzet sok oldalú képzettség és tapintatosságuknak, a mennyiben a kor mai követelményeinek megfelelőleg igen sok czélszerű újítást hoztak létre üzletükben, hogy a nagy érdemű t. közönség jogos igényeinek, minden oldalról megfelelhessenek; eltekintve az ételek és italoknál életbe léptetett arányos árak megállapításától, — mi által nem csekély mérvben szintén elérhetővé tették, hogy az Aradi intelligens polgárság, kitünő szolgálat és mérsékelt árak mellett, mindazon élvezetekhez hozzá juthasson, a mi ezimen bármely magas igénytet is ki elégíthet lehetővé tevén ez által egyszersmind, hogy Arad város intelligentiája, olesó áron kellemes szórakozási otthont találjon, ami nem megvetendő a jelen nyomasztó anyagi gondokkal terhelt világban!!

Budapest.

1830—1886.

Tempora mutantur, nos et mutamur in illis.
Die Zeiten ändern sich und wir mit ihnen.

Dieser Ausspruch Kaiser Lothar's I. ist nicht nur auf uns Menschen, sondern gewiß auch in noch größerem Maße auf unsere Umgebung anwendbar. Wir sehen dieß an unserer Hauptstadt am besten, wenn wir lesen, wie es hier noch vor einem Menschenalter ausgesehen hat. Aus den Erzählungen eines Reisenden, der vor 56 Jahren seine Erlebnisse in Budapest, in einem damals in Leipzig gedruckten Büchlein, der Welt zum Besten gab, will ich nur das herausgreifen, was voraussichtlich für die Leser dieses Blattes von Interesse sein dürfte.

Das alte Pest war an Communicationsmitteln nicht so reich wie das heutige Budapest. Um die Mitte des vorigen Jahrhunderts, vermittelte eine fliegende Brücke den Verkehr zwischen Pest und Ofen. Von dieser fliegenden Brücke hat das von den Türken 1556 erbaute Bruckbad seinen Namen. Erst später wurde eine Schiffsbrücke gebaut, von der ein damaliger Poet so entzückt ist, daß er sie in folgenden Reimen besingt:

Die Brücke ist ein Meisterstück
Das schönste der zwei Städte,
Sie dominiert mit vielem Glück,
Das breite Donaubette.

Was würde der Mann heute sagen, wenn es ihm vergönnt wäre, unsere drei Pracht-Brücken zu schauen?

Ofen war schon damals das Eldorado aller „Weinbeißer“ und wird so mancher dieser ehrenwerthen Gilde mit Wehmuth an die gute alte Zeit denken, wenn er liest daß „ein Seidelglas von der schmachhaftesten Sorte Ofner Weines, keinen größeren Kostenaufwand erheischte, als 2 kr. conv. Münze, oder ein Sechspfenningstück.“

Wie billig kam damals ein regelrechter „Haarbeutel“ zu stehen, und wie leicht konnte den nächsten Tag ein „Kater“ beim „Beträuter“ ausgebeßert werden. „Denn“ schreibt unser Reisender „bemerkenswerth ist, daß in den Badehäusern, wie Dianabad, Festetics'sches Bad, Eisenbad u. überall ein Traiteur ist und man nicht nur hingehet zu baden, sondern die Traiteurnahrung zu genießen und Regel zu schieben.“ Heute wird zwar nicht mehr Regel geschoben, in unseren eleganten Badereferants, aber die „Traiteurnahrung“ und das Service in denselben hat mit den großartigen technischen und sonstigen komfortablen Einrichtungen der „Badehäuser“ gleichen Schritt gehalten, wie wir beispielsweise im Kaiser- und Bruckbade sehen.

Die Margarethen-Insel, heute ein weltberühmter Curort ersten Ranges, hieß damals Palatin-Insel und war lange Zeit für Jedermann ohne Ausnahme gesperrt. Den Grund zu dieser

Maßregel gaben die vandalischen Verwüstungen, welche bei dem jährlich im Monate Juli auf der Insel abgehaltenen Volksfeste verübt wurden. Der heutigen Namen hat die Insel, von Margaretha, der Tochter Béla IV., welche die Hand des Königs von Aragonien ausschlug, und auf der Insel ein Nonnenkloster erbaute, dem sie lebenslänglich als Abtissin vorstand. Bald entstanden auf diesem engen Erdenraume noch drei Mönchkloster mit ihren Kirchen. Die Insel war ringsum mit einer Mauer umgeben. Als die Türken Ofen eroberten zerstörten sie auch hier Alles. Jetzt ist dieses reizende Eiland der beliebteste Ausflugsort des hauptstädtischen Publikums, ein Sanatorium unzähliger Leidender, sowie eine Sehenswürdigkeit Budapest's.

Wie es mit den Straßen bestellt war, mag ein im damaligen „Intelligenzblatt“ erschienenenes Zuserat zeigen:

Gesucht

eine Reizegesellschaft, von der drei Rappengasse bis in die Bruckgasse, damit, falls der Wagen des schlechten Pflanzers wegen unwillig und man Schaden nimmt, der Arzt auf gemeinschaftliche Kosten bezahlt werden kann. Anträge in d. G. d. Bl.

Freilich nur ein Scherz, der die damaligen Väter der Stadt anging. Nachdem unser Reisender

Szolgáljanak e sorok egyszersmind buzdításul a jövőre e fiatal vendéglősöknek, hogy jövőre még jobban kiérdemelhessék a t. közönség elismerését, amely az eddigi uton haladva okvetlen meg termi gyümölcsét!!!

Kávéház átalakítás. Komáromy Jenő a népszínház volt jeles tagja és Schvarcz Ignác urak a muzeum-köruti Zrinyi-féle kávéházat átvették s azt „Triest városához“ czimezve teljesen újonnan átalakították. A kávéházat fővárosuk előkelő közönsége látogatja.

A Pilis-Csabai hadgyakorlati tábort volt alkalmunk megtekinteni. Örömmel tapasztaltuk, hogy az ott időző vadász zászló-aljak derék tisztjei egymás közt magyar nyelven társalogtak, a legénység pedig magyar dalokat énekelt. De annál szomorítóbb körülmény az, hogy a község lakosai közül alig találkozik egy-kettő ki a magyar nyelvet értendő. Az ottani vendéglős étlapján egyetlen egy magyar betűt sem találtuk.

Anna nap előestélyén ipartársulatunk tagjai Gundel Jánosné szül. Kommer Anna urnő Ó nagyságánál szeretett elnökünk promontori villájában testületileg tisztelegtek. Az üdvözléseket sikerült tűzijáték előzte meg, vakító vörös, kék és zöld görög tüzek világíták meg a tisztelgők arezait, szikrázó pattogó rakéták repültek a magasba és szeldelték át a léget. A jelenlevők nevében Glück Frigyes ur lelkes beszédben üdvözölte Ó nagyságát, lapunk szerkesztője pedig a Vendéglősök Lapja által képviselt ipartársulatok és egyesületek nevében üdvözölte a Gundel családot, melyekre a páratlan buzgalmi elnök és család fő meleg köszönettel válaszolt. Ipartársulatunk tagjai közül ott láttuk: Kommer Ferenc urat és családját, ifj. Kommer Antal urat, Kammer Ernő urat és családját, Wirth Ferenc, Fritz Henrik, Günzel Manó, Stamm András, Reitter György, Spalt Máttyás, Pittler M. Dörflinger György, Hermann Ferenc, Wachtler N. Morbitzer Lőrincz és Walasek János urakat.

Walter Ferencz szállodás ur, ipartársulatunk alelnöke Parádról — hova üdülés végett ment — már megérkezett. Megérkezése alkalmából törzs vendégei éljenzéssel fogadták s az

ott működő Bunkó és fiai zenekara pedig a Rákóczy indulót játszotta.

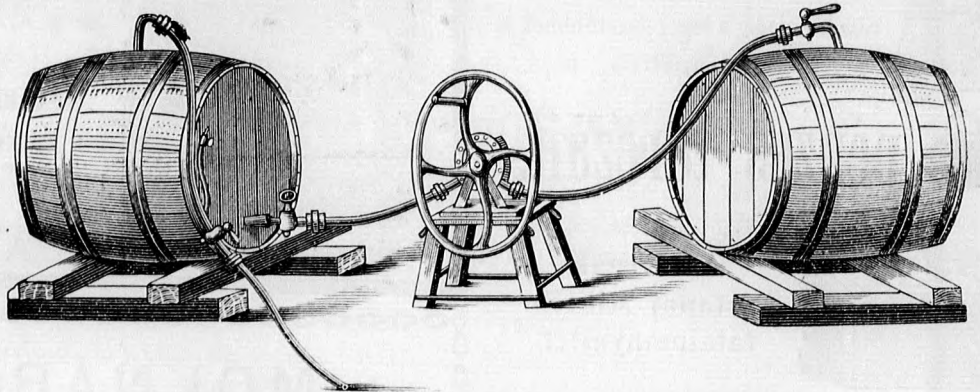
A „Pannónia“ szálloda kapuja fölött a magyar ipar díszére válló gyönyörű két vas lámpa diszeleg. E remekművek Glück Frigyes derék szállodabirtokos úr saját tervrajza után készültek. Glück úr, ki iparunk fényének és tekintélyének emelése körül, úgy a kiállítás alkalmából, mint az utóbbi időben oly sok szép hazafias szolgálatot tett, ezáltal ismételt érdemeit gyarapította.

A Ruttkai vasuti vendéglő főpinczérei állásait Havas Mihály és Schoditsch Adolf vették át.

Asmus József a „pinczér-kör“ megalapítója jelenleg a Karlsbadi gyógyfürdőben időz, honnan Daschinsky Antal, a Ment-sörház főpinczérje már visszaérkezett.

A fővárosi pinczér-egylet és a „pinczér-kör“ beléletében a fürdői idény alatt kevés nevezetesebb mozgalom történt, a tagok közül többen nyári helyiségekben vannak alkalmazva s tevékenységüket csak az ősszel gyakorolhatják.

Az aradi pinczér-egylet új egyleti helyiségét f. év július 1-én nyitotta meg. A csinosan berendezett helyiségben elszállásolásra 2 szoba van berendezve.

Miskolczi S. és társa.

BUDAPEST, váczi-körút 55.

Ajánlják **borpréseiket, szőlőlúzóikat**, részből készült **borfejtőgépeiket**, továbbá a legkitűnőbb **keringő**, és kettős nyomású **szivattyúkat**; réz összekötő csavarokat; **hordócsapokat**, összekötő csavarokkal; közönséges, kifolyó rövid- és hosszúnyakú **serpezsgőcsapokat**; mézga (gummi) **tömlőket**, kender betéttel; kender tömlőket; azonkívül kerti- és tűzi **fecskendőket**, házi- és udvari **kutakat**, valamint mindennemű gazdasági- és **gőzgépeiket, malomberendezéseket**, és minden e szakba vágó készülékek és munkálatokat.

noch berichtet, daß die Dellampen in der Brückgasse nur dann angezündet werden „wenn der Kalender das Ausbleiben des Mondes profezeit“ (Dieser Uhus besteht auch heute nach 56 Jahren noch bei den Gaslaternen) kommt er auf die „Speisehäuser“ zu sprechen und klagt über die große Theuerung in denselben, „denn“ sagt er „weil die Sitte die Anbestellung von mindestens vier Gerichten bedingt, so wandert nie weniger als ein Achtgroshenstück in den Säckel des Wirthes.“ Bier wurde damals wenig getrunken, da sehr wenig gebraut wurde; auch war es hefig und ungesund, und viel theurer als der Wein. Die Caféhäuser nennt er „Jeenpaläste“ und bemerkt, daß alle wichtigen Handelsverträge und Kaufabschlüsse daselbst abgeschlossen wurden. (Geschicht noch heute theilweise im Orient) Da war das „marmorne“ Caféhaus (Königin von England) so benannt „weil die Wände mit Marmor prunkvoll bekleidet waren“, dann das Café „zur Krone“ in der Waisenergasse „allwo die Griechen türkischen Tabak aus langen Röhren in mächtigen Rauchsäulen aufsteigen lassen“, ferner das Caféhaus zu den 7 Kürfürsten, „wo die elegante Welt zusammenkam“, und dessen obere Localitäten, als Konzertsaal für reisende Virtuosen und zu „Maskeraden“ benützt wurden. Halzel's Caféhaus (Hotel König v. Ungarn) war das Rendez-vous der Schauspieler und Künstler, ferner Bartel's Caféhaus, ipottweise die „Juden-

börje“ benannt, dann Sauter's Caféhaus zum „Zriny“ und das Caféhaus „zum weißen Schiff“ dessen Besitzer durch die Aussteuung von Bildern die Gäste „anlockte.“ Zeitungen gab es noch sehr wenige und fand man in den ersten Caféhäusern folgende Blätter:

Deutsche: „Der öst. Beobachter.“
 „Die vereinigte Dien-Pesther polit. Zeitung.“
 „Wiener allgemeine Theater Zeitung.“
 „Allgemeine Zeitung.“
 „Wiener Wanderer.“
 „Frankfurter Oberpostamts-Zeitung.“
 „Die preussische Staats-Zeitung“

Ungarische: „Telencor.“
 „Hazai s külföldi Tudósítások.“
 „Tudományos gyűjtemény.“

In französischer Sprache: „Journal de Frankfurt.“

Das schönste Caféhaus aber, war nach den Aufzeichnungen unseres Reisenden, das im Jahre 1832 im Theatergebäude eröffnete Redouten-Caféhaus. Es hatte acht Marmorsäulen und war mit einer Restauration verbunden. Der Pächter war ein Wiener und wurden ihm bei der Eröffnung des Lokales von den „patriotisch gesinnten Juraten, Fenster, Spiegel und Geschir zertrümmert.“ Nach den Berichten unseres Gewährsmannes muß es ziemlich arg hergegangen sein,

da er sagt, daß die Ruhe erst mit vielem Mut vergießen hergestellt werden konnte.

Von öffentlichen Gärten und Unterhaltungs-orten, erzählt er uns vom „Drey-Garten“ vor dem Keckfemeter Thore, mit schattigen Bäumen, schönen Blumen und einen 36 Klafter langen Glashause. Im Stadtwaldchen übertäubten „quiekende Fiedeln und schmetternde Trompeter den Stimmewirbel der schmausenden Gäste.“

Der 1. Mai wurde damals im Stadtmeierhofe festlich begangen. Massen von Menschen wanderten schon am frühen Morgen, unter Begleitung von Musikanten dahin. Unser Reisender schreibt darüber: „Die Gipfel der neubelaubten Bäume, grüßen von einem leisen Lüftchen bewegt, freudig ihren festlich gepuzten Besuchern entgegen und sehen auf die freudeglänzenden Gesichter gewinnstüchtiger Wirthe herab, und auf die hin und her fliegenden Kellner und Aufwärter mit flatternden Blauschürzen.“ Der Herr scheint auf die Pesther Wirthe schlecht zu sprechen gewesen zu sein, da dieselben in allen seinen Berichten durchaus nicht glimpflich behandelt werden. Vielleicht hatte er sich mit den „vier Gerichten um acht Groschen“ den Magen verdorben und daher die schlechte Laune.

D. S. Huber.

Löwinger Károly

cs. kir. udv. böröndös.
Budapest
 Főraktár: Kis hid-utca 10.
 Piók: Bécsi-utca 3.

Ajánlja nagy választéku

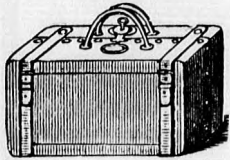
utazó böröndjeit

a

vendéglősök és főpinczerek

részére pedig a legezélszerűbbnek
 bizonyult

pénzes tárczáit.

A tárczák
 Sztanoj Miklós
 találmányai!!!

Bortermelők

figyelmébe ajánljuk

a

Vendéglősök Lapját.

Hirdetési díjakat
 jutányos áron
 számítunk.

A KIADÓHIVAL.

KUNZ és MÖSSMER

vászon nagykereskedők és fehérnemű-gyárosok.

A magy. kir. első honvéd kerületi tisztii egyenruházati egyletnek
 fehérnemű szállító

BUDAPEST, KIGYÓTÉR (a „Szép Juhász”-höz.)

Ajánlják

valódi rumburgi, irhoni, kreasz, hollandi fonál
 és sziléziai vásznaikat,
 mindennemű asztal és kávésterítékeket, továbbá gyer-
 mek, női és férfi mindennemű fehérneműeket,
szállodák, vendéglők és kávéházak
 szükségleteihez mindennemű gyártmányok
 nagy választékban.

Menyasszonyi kelengyék

270 frttól 500 frtig és feljebb.

Illustrált és áru-magyarazattal ellátott árjegyzékeket kívánatra
 bérmentesen küldünk.

A vásznak valódiságáért kezeskedünk.

MOLNÁR és SÁRKÁNY

első háztartási és konyhaeszközök raktára

Budapest, dorottya-utca 6, Wurm-udvar.

Nagy választékban

FŐZŐEDÉNYEK nichel, veresés, zománcozott aczéllemez, csiznozott aczéllemez és zománcozott öntöttvasból.
mosókonyha-, fürdőszoba és kórszoba-berendezések.

Különbféle szerek és gépek a konyha és háztartás részére.

Pincze- és tejgazdászati szerek és berendezések.

Különbféle szerek a lakások megvilágításához, tisztításához és fűtéséhez.

Teljes konyhaberendezések háztartások és szállodák részére.

Konyha- és háztartási butorok fából és vasból.

Theakészletek, kávékészletek, theaasztalok, valódi orosz szamovirok.

A cs. kir. szab. berndorfi alpacca-ezüst és alpacca-árúk magyarországi főraktára.

**Vendéglő- és kávéház berendezések gyári árban
 számíttatnak.**

Az első cs. kir. szab. KITSCHERT ÁGOSTON-féle vasbutor-gyár magyarországi főraktára.

A solingi J. A. HENKELS-féle késáru-gyár raktára.

KÉPES ÁRJEGYZÉKKEL KIVÁNATRA SZOLGÁLUNK.

Kais. kön. priv. Glasfabrikanten

C. STÖLZLE'S SÖHNE.

Niederlage: B U D A P E S T, VI., Königsgasse Nr. 50.

Glasfabriken und Raffinerien:

Alt-Nagelberg (Centrale),
 Neu-Nagelberg, Sofienwald,
 Eugenia, Eilfgang
 Suchenthal u. Georgenthal in Böhmen Franz-Josef-Bahn.

in Niederösterreich
 a/d. Franz-Josef-Bahn

Glasfabriken-Niederlagen:

Wien (Centrale) Wieden Freihaus 2, III. Hof.
 " Rudolfsheim, Schönbrunnerstrasse 26.
 Prag Wenzelsplatz 47 neu.
 Budapest VI., Königsgasse 50.

Diese Manufakturen umfassen 7 Glasfabriken mit 14 Gasöfen, und neuester Konstruktion Strecköfen nach belgischem Systeme; von diesen Fabriken ist eine über 100 und drei andere zwischen 40 und 50 Jahre im Betriebe. Die Fabrikation umfasst alle erdenklichen Sorten Glaswaren Vorzüglich weisses Crystalglas für Service, Press- und Gussglas, Farben, Schliß, Kreiden, Grün, Braunglas. Anerkannt berühmtes böhmisches und belgisches Tafelglas in allen Grössen, Stärken, Farbentafeln in allen Nuancen. **Specialität: Glasgeschirre für Gasthaus, Kaffeehaus, Haushaltsgebrauch in Guss und Schliß. Aelteste und weltberühmte Fabrikation von Syphon's glatt und mit Firmaätzung, Gazeuseflaschen mit Kugelverschluss.**

Beleuchtungsartikel für Petroleum, Oehl, Gas und Elektrotechnik.

Aelteste Lieferanten für Eisenbahnen und Dampfschiffe. — Glasatzerei, Gravurwerkstätten, Malerei, Sandgebläse.

Muster und Special-Courante stets zu Diensten.

Minden borkezeléshez szükségelt anyagok, és pedig: **viza-hólyag, bor-zamat** (Weinbouquet), **borderítő-por** (Klärungspulver), **ugy porok a bor savanyúságának megszüntetésére**; továbbá **tökéletesen ártalmatlan borfestékek, glycerin, gelatin, kénlapocskák** nemkülönben **parafa-dugók** és palaczkokra való **cinn-csipkák** (Kapseln) a legjobb minőségben s legdúsabb választékban kaphatók:

Watterich Arnold

ur kereske-
désében

BUDAPEST,

Dohány-utca 1. szám a.

Arjegyzések és kezelési jegyzék
ingyen

Alle Bedarfsartikeln zu Wein-Manipulation, wie: **Hausenblase, Weinbouques, Klärungspulver, unschädliche Weinfarben, Einschlag, Gelatine, Stoppeln, Glycerin, Zinnkapseln etc.**, in besten Qualitäten billigst bei

ARNOLD WATTERICH

BUDAPEST,

Tabakgasse Nr. 1. (Huszár-ház).

Preiscourante und Manipulation
gratis

HIRDETMEŒY.

Békés-város által a piacz terén épített egyemeletes háznak következõ helyiségei u. m.

egy kávéház és vendéglõ

350 négyszög méter térfogatu, nagy teremmel és 6 vendégszobával, pinczével és jégveremmel, továbbá 4 bolt és raktár, végre 2 pince folyó év **október hó első napjától fogva hat egymásután következõ évre haszonbérbe adatik** zárt ajánlatok utján, melyek alólírott elõljárásságnál beadandók folyó év augusztus hó 30-áig. **Bánatpénz a kávéház és vendéglõ bérlete után 250 forint,** egyes boltok bérlete után 100 forint, a pince után 20 forint, mely a város pénztárába készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban teendõk le.

Ugyanezen épületben elhelyezést nyer még a „Casino“ és „Polgári kör“.

A feltételek alólírott elõljárásságnál megtekinthetõk.

Kelt Békésen, 1886. július hó 23-án.

Békés-város elõljárási:

Mezey Lajos m. k.,
jegyzõ.

Mester András m. k.,
bíró.

Kiadó sörcsarnok.

A székesfehérvári színház részvény-társulat tulajdonát képezõ, s a színházépületben levõ

SÖRCSARNOK

hozzá tartozó lakással s mellék helyiségekkel, **1886-ik évi november hó 1-tõl számítandó 3, esetleg 6 évre** bérbe fogván adatni, bérleni szándékozók ezennel föl hivatnak, hogy **150 azaz: Egy-százötven forint bánatpénzzel** ellátott ajánlataikat alólírottnál legkésõbb f. évi **augusztus hó 15-ik** napjáig benyujtsák.

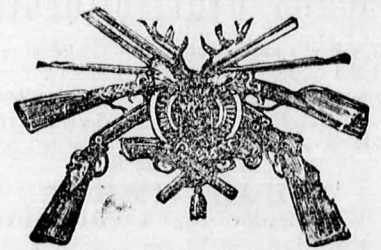
A bérlési feltételek alólírottnál bármikor betekinthe-tõk.

Kelt Székesfehérvárott 1886. július hó 12-én.

A székesfehérvári színházi részvénytársulat igaz-gatóságának nevében:

Dr. Varga Zsigmond s. k.
alelnök.

Üzlet alapítás 1804.

Ludvig József utóda

fegyvermüves

Budapesten, Muzemkörut 5. szám
Ajánlja dusan berendezett raktárát mindennemű **vadász-, sörétes és czél-fegyverekben,** továbbá **szobafegyverek és pisztolyok.** Forgó és czélpisztolyok **teljesen belöve,** jótállás mellett. Nem tetszés esetén 14 nap alatt kicseréltetnek

Elvállal

minden e szakba vágó javításokat, pontosan és gyorsan a legolcsóbb árak és jótállás mellett.

Üzlet alapítás 1804.

Petanovits József kávéháza

Aranykéz-utca „Nemzeti szálloda.“

A pinczerek gyűlhelye és találkája.

Café Josef Petanovits

Goldene Handgasse, „Hotel National.“

Verkehr und Sammelplatz der Kellner.

Kutschera Mihály közvetítő intézete.

Van szerencsém a n. é. vendéglős- és kávé uraknak becses tudomására hozni, hogy közvetítő intézetemet f. évi május-hó 1-től fogva Budapest, belváros **Lipót-utca I. szám** alá helyeztem át. Ennélfogva kérvén, miszerint előforduló szükség esetében, akármily nemű üzleti személyzetre nézve bizalommal hozzám fordulni méltóztassék, mély tisztelettel maradtam

Kutschera Mihály,
főügynök.

Iroda: **Lipót-utca I. sz. Duna-utca sarkán.**
Lakás: **IV., Lipót-utca 10. sz.**

HIRDETMÉNY.

Van szerencsénk tisztelettel köztudomásra hozni, hogy az **aradi pinczér-egylet** f. évi július hó 1-etől fogva, egyleti helyiségét

Arad, Alsó-Molnár-utca 5. sz. alá

helyezte át, hol a tagok áldozatkészségéből, **két szoba** kényelmesen rendeztetett be. Arad, 1886. július 22.

Michl József
alelnök.

Homolay
titkár.

Novotny Lajos
elnök.

Az „Aradi pinczér betegsegélyző- és temetkezési egylet” elnöksége.

LAKOS LAJOS

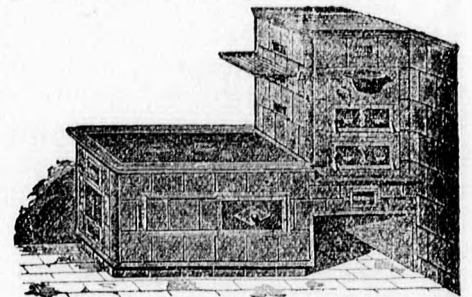
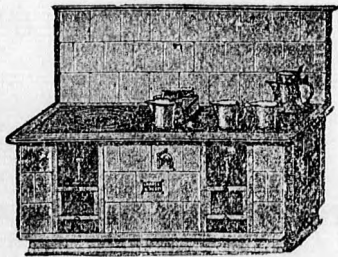
ajánlja cs. k. szabadalmazott kifizetés nélküli

TAKARÉK-TÜZHELYEIT

A betétek meghajlás ellen bordákkal vannak ellátva. Készíték szinte új találmányu asztallal ellátott tüzhelyeket és a konyháról gőzkihúzóval ellátva szabályozható takaréktüzhelyeket,

melyeken lehet egy főzőlúkon kevesebb égőanyagot főzni, készít és raktáron tart konyhaberendezéseket uraságok, magánzók és vendéglősök számára nemkülömbben asztali takaréktüzhelyeket, falburkolatokat, cserép vagy márványból Beefsteak-tüzhelyeket, süítő- és pasteta-kemenczék, füstkeletkezés minden konyha- vagy szobafüstésnél elhárítatik.

Minden általam készített munkákért jótállok.
Budapest, IV. ker., Kalap- és Lipót-utca sarkán 10. sz.

Brünni kelmék

elegáns nyári öltözetre,

3.10 métert, azaz 4 bécsi rőfüt kitevő szelvényekben 4 frt 80 krért igen finom, 7 forintért legfinomabbat, 10 frt 50 krért legeslegfinomabb

valódi gyapjuszövetből szállít az összeg postautárvétele mellett a hiteles és szilárdnak ismert

SIEGEL-IMHOF

Tuchfabriks-Niederlage Brünben.

Nyilatkozat. Minden szelvény 3.10 mtr. hosszú és 136 cm. széles, tehát teljesen elég egy tökéletes uraló öltözékre. — A főnnebbi czég ismert szilárdsága és jelentékeny munkaképessége kezesség arra, hogy csak a legjobb áru, pontosan a választott minta szerint szállítatik.

De mintán a szédelgő czégek brünni árú köpenye alatt garázdálkodnak, a főnnebbi czég ennek ellenében kívánatra mintákat is küld, ingyen és bérmentve.

SZALÁMI

Szalámi Ia	100 ko.	frt 135.—
Rózsa paprika legfinomabb	100 "	120.—
Tarhonya tojásos legfinomabb	100 "	34.—
Uj rózsá krumpli	100 "	7.—
Uj vörös hagyma	100 "	9.—
Szalonna finom paprikás	100 "	54.—
Fehér bor val. Magyaradi fin.	100 Lit.	23.—
Szilvorium valódi szyrémi	100 "	48.—

ajánlja 5 kilós posta-csomagba is, szilvorium és bort csak 56 literes és nagyobb hordókban.

Megjegyzem, hogy csak is a legfinomabb minőségű árukat ajánlom.

BENISCH S. J.
Szegeden.

LETH és SPERLICH

Magyarország legelső és legnagyobb

elhelyező intézete

szállodai-, vendéglői-, és kávéházi-személyzetnek.

Budapest, kalap-utca 5. szám.

Telephon 392. szám.

Trinken Sie Karlstädter Sauerling

dies ist der reinste, beliebteste und billigste alkalischer Natron Sauerling. Mit Wein oder Früchtensäfte bestes Erfrischungsgetränk.

General-Depôt für Ungarn:
bei

CARL RICHTER
Donaugasse Nr. II.

so auch in allen Mineralwasser Spezerei-handlungen und Restaurants erhältlich.
Preise: 1 1/2 Lit 22 kr., 1 Lit. 17 kr., 1/2 Lit. 12 kr. — Leere Flaschen werden á 7, 5 und 4 kr. retourgenommen.

FRANCZIA

MUSTÁR

Magyar ipar.

A legjobb és legolcsóbb mustár-gyártmányom, amelyben különbözik más hasonló gyártmányoktól, a mennyiben ahhoz a legjobb, saját készítésű borecetet használom, és ezáltal az egészségre nagy befolyással bír.

MOCZNIK L.

borecetet-mustár és konyhakerti conserv-gyáros

BUDAPEST, dohány-utca 32.

Árjegyzéket kívánatra rögtön küldök.